

FOAIE PAROHIALĂ

11 - 17 octombrie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

INVITAȚIE

Conferința „Healing of memories Procesul de vindecare a memoriilor”

Episcopia Greco-Catolică de Oradea, alături de Departamentul Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică (UBB) și de Seminarul Teologic Greco-Catolic, vă invită la conferința **„Healing of memories - Procesul de vindecare a memoriilor”** susținută de **Rev. Dr. Dieter Brandes**.

Evenimentul va avea loc **vineri, 9 octombrie 2026**, de la ora **17:00**, în **Aula Magna a Seminarului Teologic Greco-Catolic** (Str. Gen. Gheorghe Magheru, nr. 25).

Vă așteptăm cu drag!

RUGĂCIUNE

O, Cuvinte al lui Dumnezeu... Te iubesc. Tu mă atragi. Tu ai venit pe pământ pribeag, ai vrut să suferi și să mori, pentru a ridica sufletele noastre până în sânul Preasfintei Treimi. Ridicându-te spre lumina de nepătruns în care ai locuit, ai vrut să rămâi în această vale de lacrimi, ascuns sub chipul pâinii... Tu vrei să mă hrănești cu dumnezeirea Ta, pe mine, o făptură sărmană care ar fi fost nimic dacă privirea Ta dumnezeiască nu m-ar fi înzestrat cu darul vieții.

O Isuse! Tu ne-ai iubit cu o nespusă noblețe... iar în semn de recunoștință față de generozitatea Ta, fie ca inima mea să nu se despartă niciodată de Tine, iar încrederea să-mi fie neclintită. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mitică Vese, Lică Ciupleu și Lucia-Maria Costin**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Vrei să fii tu?

Iată o parabolă despre vremurile noastre. Suntem într-o perioadă a istoriei în care lucrurile par să se destrame pe zi ce trece. În lume, veștile de războaie și de crize nu mai sunt la news-alert. În Biserică, domnește senzația că nu mai e cum era odată: oamenii se îndepărtează de Dumnezeu, familiile sunt tot mai fragile, tinerii, interesați de cu totul alte lucruri decât principiile care odată erau considerate cardinale într-o societate. Într-un astfel de context, cu totul diferit de cel din Palestina, în care Isus propovăduia acum 2000 de ani, parabola Semănătorului pare a fi mai actuală ca oricând.

Cât de reconfortant e, totuși, să știi că pentru Dumnezeu nimic nu e nou sub soare! Din sămânța pe care o aruncă în sufletele noastre și în lumea în care trăim, știe foarte bine că mare parte se pierde. Știe dintotdeauna că vor fi oameni care au alte bucurii, alte interese și oameni pe care frica și grijiile acestei lumi îi mână de colo-colo. În toți aceștia, Cuvântul lui Dumnezeu, cu toată fecunditatea lui roditoare de bucurie, de pace și de seninătate, este destinat să moară împreună cu toate darurile sale.

Există, în schimb, oameni care fac spațiu în sufletul lor Cuvântului vieții, iar în ei acesta rodește însutit, cât pentru toți ceilalți la un loc. Într-o lume biciuită de teroarea nazistă, au existat oameni ca Maximilian Kolbe sau ca Edith Stein, care au rodit bogat, în timp ce în jurul lor totul era piatră. În timpul prigoanei comuniste, au trăit oameni ca episcopul Valeriu Traian Frențiu și cei împreună cu dânsul, care, în mijlocul spiniilor și al pustiirii, au făcut să rodească Cuvântul lui Dumnezeu în viața lor.

Isus rostește la sfârșitul parabolei o invitație interesantă: „Cine are urechi de auzit să audă!” La o primă lectură, ni s-ar părea ceva evident. Dar de câte ori auzim și noi fără să ascultăm? De câte ori nu există o corespondență între ceea ce auzim și ceea ce trăim? Cu Dumnezeu sau cu oamenii, avem un fel de barieră interioară redată atât de plastic de expresia populară „a intra pe o ureche și a ieși pe cealaltă”, simptomul unei totale lipse de interes și al unei delimitări interioare între minte și inimă. Ascultarea de care vorbește Isus este, în schimb, o conformare la Cuvântul lui Dumnezeu, ce devine far, principiu și călăuză înspre plinătatea vieții.

Adevărata provocare a parabolei de astăzi nu o reprezintă sămânța pierdută, ci o simplă întrebare, ce ne privește pe fiecare dintre noi: Vrei să fii tu pământul bun în care Cuvântul lui Dumnezeu să rodească?